ואת שלום הנער ואת שלום העדר והשיבני
דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה וימצאהו
איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה
תבקש ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו
אתו להמיתו ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הלזה בא ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו
באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה
מה יהיו חלמותיו וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר
לא נכנו נפש ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם
השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר וידו
אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו
אל אביו וידי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו
את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו
ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים
וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה ויאמר יהודה
אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את
דמו לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ויעברו אנשים
מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור
וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו
את יוסף מצרימה וישב ראובן אל הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב אל אחיו ויאמר
הילד איננו ואני אנה אני בא ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם וישלחו
את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע
יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו

ימים רבים ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן
להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך
אתו אביו והמרנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים
ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש
עדלמי ושמו חירה וירא שם יהודה בת איש כנעני
ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה
והיה בכזיב בלדתה אתו ויקח יהודה אשה לער
בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
יהוה וימיתהו יהוה ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך וידע אונן כי
לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו וירע בעיני
יהוה אשר עשה ויכות גם אתו ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני
כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
אביה וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה
וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס
בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו
לאשה ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה
ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן
לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן
הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך ויאמר
מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו